

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam veljá: Za celo leto predplača 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 90.

V Ljubljani, v soboto 19. aprila 1884.

Letnik XII.

Gospodje volilci!

Priporočevam Vam, da izvolite pri dopolnilnih volitvah, ktere so imajo izvršiti dne 21., 22. in 24. t. m., v mestni zastop Ljubljanski one svoje someščane, ki ste si jih v volilnih shodih izbrali sami, hočemo Vam v kratkem označiti načela, ktera so in bodo narodno večino mestnega zastopa Ljubljanskega vedno vodila.

Ta načela so:

1. Varčno in previdno gospodarstvo z mestnim premoženjem in skrb za napredek mesta. Da se je narodna stranka ravnala vestno po tem poglavitnem načelu, razvidno je iz njenega delovanja od onega časa, ko je v mestnem zastopu prišla v večino, do današnjih dni.

2. Zvesto varovanje narodnih naših pravic, kolikor je to mestnega zastopa dolžnost in ne presega njegovega delokroga, poleg tega pa ne nasprotuje ravnopravnosti meščanov druge narodnosti.

3. Podpiranje visoke c. kr. dež. vlade pri vsem njenem poslovanju na korist mesta in države. — Ker je v interesu države, da podpira samobravna telesa v njihovem prizadevanju za občni blagor in ker nam je visoka c. kr. vlada dala dokazov dovolj v svoji blagohotnosti, nadajamo se, da v prihodnje ne bode ničesar kalilo sporazuma in seglasja med njo in mestnim zastopom Ljubljanskim.

In ker so nam imena mož, ktere ste si sami izbrali za kandidate, porok, da bodo v mestnem zastopu Ljubljanskem zvesto stali na strani sedanje narodne večine, priporočamo Vam, da se v obilnem številu udeležite volitve in jih volite soglasno.

Kandidatje, ktere Vam priporočamo, so:

Za III. volilni razred,

ki voli v ponedeljek dne 21. t. m.:

Josip Geba,

urar,

Srečko Nolli,

kleparski mojster,

Ivan Počivalnik,

mesar,

Ignacij Valentinčič,

zavarovalni zastopnik in hišni posestnik.

(Ime petega kandidata bode se prijavilo s plakati).

Za II. volilni razred,

ki voli v torek dne 22. t. m.

Alfred Ledenik,

trgovec in hišni posestnik,

dr. Ivan Tavčar,

odvetnik,

(Ime tretjega kandidata bode se prijavilo s plakati).

Za I. volilni razred,

ki voli v četrtek dne 24. t. m.:

dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški,

deželni poslanec in hišni posestnik,

Franc Fortuna,
veletržec in hišni posestnik,

Franc Peterca,
podjetnik in hišni posestnik,

Vaso Petričič,
trgovec in hišni posestnik.

V Ljubljani, dne 19. aprila 1884.

Národní volilni odbor.

Tretja seja enkête o kmetijskih razmerah na Kranjskem

je bila večeraj 18. t. m. ob devetih popoldne. Predsedoval je g. deželni glavar grof Thurn, vdeležil se je tudi te seje gosp. deželni predsednik baron Winkler, zapisnikar pa je bil g. Klun. Ker zaradi prekratkega časa ni mogoče zapisnikov sestaviti, da bi se prebrali in odobrili od enkête same, odločita se po nasvetu g. predsednika deželna odbornika Detela in Dolenec, da bosta prebrala in potrdila zapisnik.

G. Detela zatem poroča o četrti točki programa, kako naj se skrbi za povzdigo kmetijstva, ter meni, da glavni vzrok čedalje večjega propadanja kmetijstva je, ker kmetovanje ni več v soglasju in primerno potrebam sedanjega časa. Skrbeti je treba toraj v vsakem oziru za boljše obdelovanje, za napredovanje v raznih strokah, za zboljšanje živinoreje itd. On toraj nasvetuje naslednje sklepe, o kterih naj se vrstoma prične razgovor.

Prvi njegov nasvet se glasi:

„Kmetijska enkéta pripozna kot poglavitne pogoje za obstanek ter zdravi napredek kmetijstva na Kranjskem:

Kmetisko gospodarstvo naj se tako vravná, kakor zahtevajo to razmere sedanjega časa, toraj naj se gleda bolj na pridelovanje dobre krme za govejo živino, — kakor na pridelovanje žita; ker so čisti dohodki pri živinoreji mnogo večji, nego pri pridelovanju žita.“

G. Robič povdarja, da bo le tedaj mogoče pomagati, ako se napake zatirajo v korenini. V tem oziru potreba bo najprej skrbeti za boljši poduk v ljudskih šolah zlasti gledé kmetijstva. Tudi graja nepotrebne stroške kmečkih prebivalcev, in zapravljivost, ki se razodeva pri nepotrebnih rečeh. Mladi ljudje kadé drage cigare ali smodke, celó majhnim otrokom dajejo cigarete. Konečno nasvetuje enkéti izreči, da naj se popolnoma predrugači sistema šolskega poduka. Ker pa ena poznejših točk govori o šolstvu, sklene se o Robičevem predlogu glasovati pri omenjeni točki.

Drugi nasvet g. Detela bil je sprejet brez ugovora in se glasi:

„Živinoreja naj se povzdiguje toliko gledé množine kolikor gledé plemena.“

Tretji nasvet se glasi:

„Zemljišča naj se dobro in skrbno obdelujejo, ter naj se gospodari v ta namen posebno z gnojem boljši, kakor je do zdaj sploh navada, posebna pozornost naj se obrača na kultiviranje travnikov in senošet; dalje naj se rabi le dobro kmetisko orodje, posebno železni plug, kteri se rabi že zdavno z najboljším uspehom v družih deželah.“

G. Ogulin podpira ta nasvet, vendar pa mu še nekoliko dodaja. Na Dolenjskem ljudje nimajo lastne živine, dobro bi bilo toraj skleniti, da naj se

osnujejo zadruge, ki bi ljudem proti vgodnim pogojam v rejo dajali živino.

G. Bavdek omenja, da so železni plugi jako pripravi in koristni, da jih pa ljudje dostikrat ne morejo omisliti, zato nasvetuje dostavak, „naj bi kmetijska družba kupila takih plugov, ter jih razposojevala ali proti plačevanju v obrokih prodajala posestnikom.“

Dr. Poklukar priporoča zlasti zboljšanje travnikov, ki so neobhodno potrebni za umno živinorejo, in priporoča g. poročevalcu predlog tako spremeniti, da se bo zboljšanje senošet in travnikov izrekoma omenjalo. — G. Ogorelec omenja, kako potrebno bi bilo senošeti snaziti z branami ter priporoča sledeči dostavek: „S podporo naj se skuša nakupiti železna brana, s katero se po senošetih in travnikih poruje mah, ter naj se pridnim gospodarjem izroči v porabo s tem, da bi jo moral posojevati tudi svojim sosednim občanom.“

G. Potepan povdarja, da je tudi v bistrški dolini travnikov, ki bi se morali zboljšati, da se pa žalibog malo zgodi. Bolje bi bile za ljudi praktične poskušnje, kakor pa samo teoretični poduk. — Dr. Vošnjak g. Ogulinu ugovarja, da osnova zadrug v tak namen, kakor on misli, ni mogoča. G. Bavdeku nasproti izreka začudenje, da se celó v okolici Ljubljanske nahajajo vasi, ki nimajo železnih plugov. — G. Ogulin odgovarja, da so zadruge mogoče, omenja sirarske zadruge v Bohinji, ki gotovo napreduje, in povdarja, da si ljudje povsod prizadevajo združevati se v zadruge, ki imajo več denarja in laglje kaj dosežejo ko posamezni. — Dr. Poklukar se gledé zadrug strinja z g. Vošnjakom, gledé plugov pa omenja, da bo kmetijska družba ljudem gotovo na roke šla, ako se do nje obrnejo. — G. Pirc povdarja, da so enako žalostne razmere, kakor na Dolenjskem, gledé slabe živine tudi na Notranjskem zlasti na Pivki. Živina je mrševa, bikov jako malo, in še ti so tako zanikrni, da bi ga en sam človek odnesel. Kredita pa ljudje nimajo, da bi si boljše živino kupili. Njemu se pa zdi, da živinoreja bode le tedaj prav napredovala, kadar se bo povzdignilo tudi kmetisko obrtnijstvo, to je mlekarstvo, zato on predlaga, naj se posebna skrb obrača za povzdigo mlekarstva. Gledé plugov meni, da ni kmetijska družba kriva, ako ljudje nimajo železnih plugov, ampak oni sami. Tudi omenja, da mnogi, ki hočejo pri kmetijski družbi prvo besedo imeti, dejansko nič ne storé in še odgovarjajo ne, ako se kaj poprašajo. Konečno stavlja sledeče predloge: Slavna enkéta naj potrebno ukrene, da se revnim zadolženim kmetovalcem omogoči kupiti potrebno živino, da se pospešuje kmetijsko obrtnijstvo, zlasti mlekarstvo, da se dá subvencija, s katero bi se napravil vzorni plug za težke zemlje na Pivki, Vipavi itd.

G. Dev omenja, da je na Dolenjskem živine še preveč, toda kakošne živine! Imajo le majhne kosmate hrvatske buše. Treba bo ljudem v tem oziru na roke iti, zato on nasvetuje 1. vstanovo deželnega kulturnega sveta po vzoru tirolskega, 2. podporo za nakup juncev za plemo za Belokranjsko. — G. Pirc in g. dr. Poklukar ugovarjata, da bi bila kmetijska družba kriva slabih razmer na Belokranjskem in izrekata upanje, da bo centralni odbor gotovo svojo pozornost obračal tudi na Dolenjsko. — Dr. Sterbenec omenja živinoreje na Notranjskem in stavlja predlog: „Slavna c. kr. kmetijska družba se naprosi, da bikov ne bode prodajala po

dražbi, ampak jih v revnejše kraje od leta do leta dajala zastoj.

G. dr. Namorš omenja delovanja kmetijske družbe hrvatske, ki gleda, da se širijo podružnice. Po nasvetu dr. Vošnjaka se sprejme konec obravnave. Poročevalec Detela se strinja z nasvetom dr. Poklukarja, da se v njegovem nasvetu omenjajo tudi senožeti in travniki, nasveta g. Ogulina pa ne more podpirati. Dalje omenja, da se anketa ni zbrala kot kmetijska družba, da bi kritikovala delovanje centralnega odbora, ampak da ima le dati nekaka vodila za deželni zbor. Tudi obžaluje, da je g. tajnik Pirc živinorejo imenoval „modernes Schlagwort“, ona je marveč silno potreben faktor za obstanek. G. Pirc odgovarja, da ni živinoreje imenoval „Schlagwort“, ampak le priporočal, naj se ne dela ž njo tako, da bi bila Schlagwort, kakor nekdanj sviloreja, sadjereja itd. Pri glasovanju se soglasno sprejme nasvet g. Detela s pristavkom nasvetovanim od dr. Poklukarja; nasvet Ogulinov in prvi stavek v predlogu g. Pirca se zavrne, druga stavka tega nasveta in predloga g. Bavdeka in g. Ogorelca se pa sprejmeta; o predlogu dr. Sterbenca in o nasvetu g. Deva gledé plemenskih juncev se bode glasovalo pri sedmi točki, predlog Devov o vstanovi deželnega kulturnega sveta se pa zavrne.

Četrti nasvet g. Detela se glasi:

„Po gojzidih se mora boljši gospodarstvo začeti, — devastiranje (izsekovanje) kakor se dandanes vrši, mora prenehati, in posekani gojzidi naj se zopet pogojzdiijo.“

V pojasnilo kaže na silno posekovanje mladih drevesec, katerih so videti cele skladnice ob dolenski cesti, ter priporoča, naj anketa te točke nikar ne prezira. — G. deželni predsednik priznava, da je prej vlada pač res premalo gledala na gospodarjenje po gojzidih, da je pa sedaj ministerstvo dovolilo več gozdarskih uradnikov, s katerih pomočjo se bode gotovo z uspehom zabranjevalo vničevanja naših gozdov. (Dobro, dobro!)

Dr. Dolencec omenja, da v zvezi s posekovanjem gojzdov so tudi pašniki, od katerih prebivalci nimajo nobenega vžitka. Ti pašniki so prav kakor ciganska glava, zmerom zmršena, nikdar ne vredjena, in pripravna pribežališča za proletarijat, ki si tam dela bajte, svojo živino pase po tujem in krade po polju, da more sebe in svoje živinče preživeti. Tudi za lov bo boljši, ako takih ljudi ne bo več po samotnih krajih, kjer na skrivnem žival streljajo in lové, ne da bi se jim moglo braniti. Jako škodljive za gojzde so tudi kozé, katerih rejo so celó že na Hrvatskem opustili. Tudi za živino skupna paša ni posebno koristna. Zato on nasvetuje predlog: „Slavna anketa naj izreče željo do postave o razdelitvi pašnikov in občinskih skupinj.“ — G. Bavdek se izreče zoper razdelitev pašnikov, ki naj se prosto pusti ljudem. Za živino je boljše, ako se pase zunaj, kdor hoče rediti žebeta, potrebuje več prostora, ki ga sam nima. On toraj nasprotuje nasvetu g. Dolencea (oho! oho!), v tem pa se z njim strinja, da naj se gleda na to, da se eigani in taka druhal ne bo naseljevala po samotnih krajih. — G. Potepan ugovarja g. Bavdeku, da je dobro razdeliti pašnike, kakor on ve iz lastne skušnje; živino imajo zdaj boljše in lepšo, kakor prej. Zato priporoča nasvet dr. Dolencea. G. Bavdek omenja, da ni govoril, naj se pašniki povsod ne razdelé, ampak naj se ljudje ne silijo k razdelitvi. V Notranjskem je bila razdelitev morda dobra, drugje bi ne bila. — Dr. Poklukar priporoča konec obravnave in omenja, da je državna postava o razdelitvi skupnih zemljišč že sprejeta in da jo imajo zdaj le še posamezni deželni zbori dopolniti s potrebnimi določbami. Posilne razdelitve ne bo nikjer, ampak ljudje bodo imeli govoriti in se odločiti. — G. deželni predsednik povdarja, da je te dni dobil načrt dotične postave moravske in da bo v 14 dneh sklical anketo, ki bo pretresala vprašanje, kako bi se enaka postava primerno tudi za našo deželo vravnala. Pri glasovanju se sprejmeta nasveta g. Detela in g. Dolencea.

Peti nasvet poročevalca g. Detela se glasi:

„Na Dolenskem naj se pospešuje posebno vino- in sadjereja, — dela naj se pa tudi na to, da se bode gradila dolenska železnica.“

G. Ogulin priporoča vstanovitev vino- in sadjerejske šole v Novem mestu in misli, da bi bilo jako koristno, ki bo se napravila celó nižja kmetijska šola. Zato stavlja predlog, naj anketa priporoča vstanovitev take šole. — G. Planinca omenja, da bi bila potrebna tudi gozdarska šola ter nasvetuje k predlogu g. Ogulina primeren dostavek. G. Dev pod-

pira te predloge. — G. dr. Sterbenec popisuje razmere na Notranjskem in priporoča anketo, naj podpira prošnjo, da bi vino- in sadjerejska šola na Slapu vsako leto nekoliko drevesec posestnikom dajala zastoj. G. Detela omenja, da se bode o navetih gledé šol glasovalo pri 6. točki, zato se glasuje samo o njegovem predlogu, ki tudi obvelja.

Šesti predlog se glasi:

„Kmetijski poduk naj se pospešuje kolikor le mogoče, in naj služijo v ta namen:

- a) kmetijske nadaljevalne šole, zvezane z ljudsko šolo,
- b) nižja kmetijska šola v Ljubljani,
- c) vino- in sadjerejska šola na Dolenskem,
- d) kmetijski popotni učitelj,
- e) dobri kmetijski časniki,
- f) bralne kmetijske družbe na kmetih.“

Prva točka se sprejme brez ugovora. Pri drugi točki g. poročevalec našteva vzroke, zakaj nasvetuje kmetijsko šolo v Ljubljani. G. Potepan podpira predlog ter nasvetuje še dostavek: „Naredi naj se prej ko mogoče deželna postava, po kateri bodo dečki vezani vsaj od 14. do 16. leta skoz celo leto ob nedeljah šolo obiskovati. Za nje naj bi se po ljudskih šolah vpeljal teoretičen poduk.“ Pri glasovanju se sprejme nasvet g. poročevalca. Sprejmó se pa tudi nasveti g. Ogulina in Planincea gledé kmetijske in gozdarske šole v Novem mestu in nasvet g. Robiča, ki se glasi:

„1. Visoka vlada se naprosi, naj vredi poduk v ljudskih šolah tako, da se ondi mladini že v otročjih letih vcepi nagnjenje in veselje do kmetovanja, in se že v ljudskih šolah začne z dotičnim podukom, sosešno o umni živino- in sadjereji, pa o čebelarstvu.

2. V dekliških razredih naj se podučuje o dobrem gospodinjstvu, sosešno pa o ženskih ročnih delih, šivanji ali izdelovanji perila in o pletenji nogovic, kar je dobri gospodinjci neobhodno potrebno.

3. Da preskrbi v to svrhu potrebnih in primer- nih učnih pripomočkov.“

G. Detela omenja, da se ne strinjata sklepa, naj se napravi kmetijska šola v Ljubljani in ob enem v Novem mestu. — G. Murnik ugovarja, da naj se po dovršenih sklepih o dognanih rečeh več ne govori.

Sedmi nasvet se glasi:

„Naj se napravi postava za povzdigo živino- reje.“

Sprejme se brez ugovora, ravno tako se sprejmeta nasveta gg. dr. Sterbenca in Deva gledé podpore za plemenske junce za Belokranjsko in Notranjsko.

Osmi nasvet se glasi:

„Naj podpira državni in deželni fond živinorejo na Kranjskem s subvencijami za nakup dobrih plemenskih bikov.“

G. Pirc omenja, da vsa podpora nič ne pomaga, ako ljudje z živino ne ravnaajo, kakor bi morali. Treba bi bilo toraj postavno vkreniti, da mora vsaka občina imeti plemenskeka bika in da za vsakih 100 krav mora biti en bik. Pri glasovanju se osmi nasvet g. poročevalca sprejme.

Dr. Samec zatem poroča o šesti točki programa, kako se naj postopa proti žganjepivstvu? Najprej omenja beračev, ki ne morejo po nobeni ceni postati revnejši, kakor po zavživanji žganja. Zato nasvetuje:

Enketa naj sklene:

„Deželni zbor se naprosi, da pretresuje vprašanje, ali bi ne bilo koristno, če bi se po deželi vstanovile jedilne postaje za berače in popotne pomagace.“

Dr. Dolencec nasprotuje temu nasvetu, ker bi to nasprotovalo postavi zoper vlačugarstvo, in bi potepuhe vabilo v deželo. Za domače reveže občine same skrbé, nobenemu pa naj se ne daje upanja, da bode preskrbljen, ko zabrede v revščino. — Svetec povdarja, da današnji sklepi niso še končni sklepi, ampak le poduk za deželni zbor; nasveti g. poročevalca so dobro prevdarjeni, imajo mnogo dobrega jedra, zato on nasvetuje, naj se sprejmó vsi skupaj (en bloc). — G. Ogulin nasvetuje še dostavek, naj anketa skrbi, da se omeji pravica žganje točiti, in da se kaznujejo krčmarji, ki žganje prodajajo otrokom sploh, odraslim pa v taki meri, da se opijanijo. — Dr. Poklukar se s tem strinja, da je v nasvetih Samčevih mnogo dobrega, ali prvi nasvet naj se reši posebej, ker ne more priporočati, da naj se za berače napravijo lastne restavracije ali gostilne. — Svetec ugovarja, da on ni imel tega pred oči, kar misli dr. Poklukar, in da se lahko nekaj stori za reveže, kakor

se je to prav koristno pokazalo v drugih državah. Po kratki opazki dr. Poklukarja se o prvem nasvetu dr. Sameca glasuje, ki pa ostane v manjšini, toraj ne obvelja.

Dr. Samec potem našteva statistične številke o porabi špirta za žganje po naših deželah, ob enem pa tudi omenja, koliko se popije drugod, n. pr. na Nemškem in Angleškem, da se ne bode mislilo, kakor da bi bili samo naši ljudje hudi pijanci. Sklepanje o drugem njegovem nasvetu, da naj se več občin združi v laglje oskrbovanje sebi izročene- nega posla, se odloži za posamezne nasvete.

Tretji nasvet se glasi:

„Deželni zbor naj bi izrekel prošnjo do vlade, naj se na špirit, ki je za konsum namenjen, naloži toliko davka, da bi zamoglo vino in pivo v ceni z žganjem konkurirati.“

Dr. Vošnjak podpira ta predlog, ki tudi obvelja. Kar je nasvetoval g. Ogulin, se strinja s sprejetim nasvetom, zato Ogulinov predlog ne pride posebej na glasovanje.

Četrti nasvet se glasi:

„Deželni zbor naj naprosi vlado, da predloži državnemu zboru postavo zoper pijančevanje za Kranjsko, kakoršno ima Gališka.“

G. Potepan se s tem predlogom ne strinja, ampak priporoča, da bi se domači pridelki izvzeli, kakor brinjevec, tropinjevec, šlivovec, jagodovec itd.

Dr. Namorš podpira ta nasvet, dr. Vošnjak pa opominja, da v nasvetu ni govorjenja o domačem žganji, ampak le o špirtu, ki ga je pa po vsej sili treba zabranjevati. Zato priporoča nasvet g. poročevalca, ki se potem sprejme soglasno.

Zadnji nasvet dr. Sameca se glasi:

„Enketa pripozná, da je najboljšo sredstvo, da se žganjepivstvo odpravi, da se prodaja špirta podvrže takim naredbam, ki so veljavne gledé prodaje strupov.“

Dr. Bleiweis podpira ta nasvet iz tega vzroka, ker je špirit res strup, in povzročuje bolezni na umu in polni bolnišnice in blaznice z bolnimi. Na to se tudi peti nasvet sprejme in g. predsednik ob eni popoldne sklene sejo, ter prihodnjo sejo napové za danes ob štirih popoldne.

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. aprila.

Notranje dežele.

Slavonom po Šleziji se gledé enakopravnosti še mnogo slabije godi, kakor nam Slovincem. Mi je malo okušamo, oni pa prav nič! Gledé narodnosti delé se šlezijski Slovani v Čehe in Poljake. Da se narodna zavest med Poljaki ohrani in kolikor mogoče krepí, osnovalo se je v Tešinu politično narodno društvo pod imenom „Polityczne towarzystwo ludowe“, ki si je dalo prekrasno nalogo vse rodoljube k skupnemu delu spodbujati, narodni razvoj slovanskega življa po Šleziji podpirati, ter narodne in politične pravice na podlagi ustave braniti. Da bo pa društvu mogoče to doseči, izdajalo bode razne narodne spise, knjižice in časnike, napravljalo bo narodne veselice in sklicavalo narodne shode, kjer se bo narodna zavest budila in narodno prepričanje okrepčevalo. Ob času volitev bo društvo gledalo na zdatno postavno agitacijo. Deželna vlada je društvena pravila že potrdila in prvi shod je društvo napravilo v Tešinu danes na 19. aprila. V dotični odbor volili so se najodličnejši rodoljubi, in nadjati se je, da zaželjeni uspeh ne bo izostal. V današnjem za narodno življenje toliko hudem času je pač treba največje pozornosti in najsilnejega napora, ako se Slovani hočejo obdržati na površji. Na severu preži na nas Nemeec na jugu Lah in oba bi nas rada pogoltnila, da se jima to ne posreči, bodi naša skrb in pri tem nam je pa pred vsem edinosti potreba. To so sprevdili tudi Šlezijski Slovani in so zaradi tega osnovali odbor v imenovanem društvu, ki obstoji iz Čehov in Poljakov.

Zmernejim Nemcem po *severnih Čedah* jelo se je odpirati. Poslanec Tilšer v Českem Brodu je v političnem društvu ondi predlagal resolucijo, v kateri naj bi se českim poslancem izrekel popolnoma sočutje za vse prizadetje, kar so ga imeli, da bi se napravil stalni mir z nemškimi svojimi sorojaki. Kar jih ni na glavo padlo, sprevdili so že, da tako dalje več ne more biti, kajti pod okoliščinami, kakor so sedaj po severnih Čedah, gine le narodno blagostanje. Narod zdi se nam v tem položaju kakor voz, ki je na obeh konceh vprežen in vsled tega z mesta ne more. Sicer po Čehov v tem oziru, ne zadene nikaka krivda. Oni zahtevajo za se le to, kar jim po državnih in božjih postavah pripada in to je ravno kamen, ob kterega se krivični in sebični Nemci vedno spodtikajo. Čehi so si že zdavnej vse

prizadjali, da bi ga odvalili, a Nemci tega ne pri-
pusté. Sedaj jim pa družega ne bo kazalo, ako bodo
hoteli po gladki poti hoditi. kakor da ga sami od-
valé. Pripoznati bodo morali svojim sorojakom Čehom
narodno ravnopravnost v ravno tisti meri, kakor jo
sami že leta in leta uživajo; kajti le tedaj, kedar se
bo to zgodilo, nastal bo mir v deželi in božji bla-
goslov postal bo očitven, kjer ga sedaj še gazi
tujčeva peta. Kakor najnovejša poročila iz najnovejše
česko-nemške metropole, iz Reichenberga, govoré, se
je tudi ondašnjim petelinom kri že zdavno ohladila,
če tudi morda bo še mnogo Neisse steklo v Odru
in s to vred v iztočno morje izlilo, predno bodo ti
zagrizenci Čehom enakopravnost pripoznali.

Freistadt je mesto v Gorenji Avstriji, blizu česke
meje ob zapadni železnici Line-Budějovice ležeče.
Ondi zbralo se je na velikonočni torek mnogobrojno
število vernih kataličanov, Gorenjeavstrijcev, ki so
slovesno oporekali *oropanju propagande* od
strani laške vlade. Dr. Hagenauer iz Dunaja pred-
lagal je naslednjo resolucijo, ki se je tudi enoglasno
sprejela: „Sto in devetinšestdeseto zborovanje kato-
liškega narodnega društva gorenjeavstrijskega naj-
odločneje oporeka oropanju kongregacije propagande
ter ob enem svoje najgloblje obžalovanje izreka
glede tega najnovejšega napada na prostost katoliške
cerkve in na apostolsko učenstvo sv. očeta.“ Na to
so odposlali naslednji telegram v Rim: „Nj. emi-
nenci kardinalu Jakobiniju, Rim, Vatikan. V Frei-
stadt zbrani 169. shod katoliškega narodnega društva
gorenjeavstrijskega prosi Vašo eminenco, da sv. očetu
naznanite najodločneje oporeko tega društva glede
oropanja svete kongregacije „de propagande fide“, ter
mu objavite najbolj skeleče občutke društvene zaradi
tega najnovejšega napada na prostost cerkve in na
apostolsko poslanstvo papeža. Predsednik: Grof
Brandis.“ Žalibog, da ni nade, da bi se laška vlada
ozirala na mnogobrojne, lahko rečemo, iz vseh kra-
jev katoliškega sveta v Rim dohajajoče proteste glede
poslednjega tega roparskega čina, s katerim misli ona
vsem poprejšnjim krono na glave postaviti.*)

Vnanje države.

Na *Srbskem* se pečajo z mislijo, da bi kralje-
vino iz novega razdelili in dosedanja okrožja porušili
in sicer na podlagi vojaštva. Srbska vojska se deli
v 5 divizij in te obstoje zopet iz 60 batalijonov. Iz
ozira na to nameravajo kraljevino razdeliti v pet
velikih okrožij, te pa zopet v 60 okrajev, tako da
bo za slučaj kake mobilizacije vsako okrožje ob enem
sedež jedne divizije, ktera se bo iz 60 okrajev po
batalijonih napolnila. Ako se stvar vresniči, bo srbska
vojaška sistema podobna sedanji avstrijski, ki je v
jeseni leta 1882 veljavo zadobila. Dalje si ondi že
dalje časa glavo belijo, kako da bi se dali državni
dohodki dostojno povišati, in tu ste dve stranki.
Vladna ali naprednjaška je za to, da se vpelje ka-
taster, kakor ga imajo druge države po Evropi, ter
se na njegovi podlagi vpelje nov davek na zemljišča,
kar bi bilo še najbolj razmeram in današnjemu
času primerno. Liberalna ali Rističeva stranka pa o
katastru neče ravno mnogo slišati, temveč je za to,
da naj se do sedaj obstoječi davki razdelé na več
razredov, kateri naj se primerno povišajo, posebno
kar se tiče bogatinov. Ako obvelja mnenje liberalcev,
potem revnejemu narodu in obrtnikom ne bo prav
nič pomagano, kajti obdačeni so sedaj ti ljudje mnogo
bolj, kakor pa oni, ki se s cekini igrajo.

Izvirni dopisi.

Od Pohorja, 18. aprila. (Zgoraj in spodaj.)
Nekdanji „najnovejši dnevnik“ vrlo napreduje.
Vzlasti to se mora dopadati, da se „Slovenec“ po-
vsem lepo obnaša, preziraje podlo pisavo, kakoršna
se nahaja po „liberalnih“ listih, bodisi že te ali
one barve. Le tako naprej! Število naročnikov med
ljudmi, kateri so še blage volje, na ta način mora
naraščati, če tudi počasno, ker je že stara resnica,
da dobra reč ima največ ovir prebiti.

Da tudi vrsta sodelavcev ne pojema, kažejo
polni predali. Eden izmed teh se je oglašil z na-
znanilom dr. Scheicherjeve knjige o socialnem vpra-
šanji. Toda, gospod vrednik! Kaj pa, ko bi iz iz-
bornih člankov, ki jih je „Slovenec“ (n. pr. lansko
leto) že v tem oziru priobčil, kaj pa, ko bi se vsi
ti sestavki zbrali za — slovensko knjigo? Mnogo
je „Slovenec“ že tudi drugih spisov priobčil, zrnatih
in temeljitih, ki bi veliko koristili, naj bili bi v
malih zvezčkah zbrani in priobčeni. S časopisom
je pač tako bilo in bode: Prečita se, na stran po-
loži in — razgubi. Zlata škoda za take raztresene
spise! Od časa do časa razpošiljane drobne knjižice
bi se menda brez težave razpečale, a naša književ-
nost bi obogatela za imenitno delo.

Pisatelj omenjene nemške knjige, ki jo sam
„moralno-socialistiško študijo“ imenuje, bo še brž-

kone marsikteremu Slovence v spominu, ker je ne-
koliko časa obiskoval gimnazijo v Celji. V svojem
spisu na strani 128 pravi, da „epikurejski liberalci-
lahkoživeci“ zavoljo tega cerkev preganjajo, ker jim
njeni duhovniki nečejo blapčevati, pač pa jim go-
vorijo resnico kakor Jordanski pridigar Herodu; oni
zatoraj cerkev črtijo tako ali še hujše, kakor sem
ter tje komunisti, nihilisti itd. državo in cerkev.

Cerkve ne molči pred velikaši, a tudi nižih in
celo zapuščenih slojev človeštva ne zanemarja. In
red bi gospodoval na svetu, ko bi „lažiliberalizem“
ne bil spodkopaval blažilnega vpliva cerkve. Nem-
škemu „liberalizmu“ sekundira (pritrkava) kratko-
vidni „liberalizem“ slovenski.

Tudi po naših krajih zori sadje že dokaj bo-
gato, sadje iz semena, ki ga je zasejal lažiliberali-
zem. Ljudstvo obubožava vidno od dne do dne. Enega
Konjičana so njegovi nagajivi součenci dražili že s tem,
da so v nekem graškem listu pred vsem drugim
iskali predal z esekutivnimi dražbami, tako gosto-
krat so bila imena razposesnikov iz Konjiškega
tiskana. Uboštvo pa, piše skraja imenovani pro-
fesor, človeka pokvari lahko, ako ne navadno. Za-
toraj se nahajajo ljudje, ki še tisto malo krajcarjev,
ki jih zaslužijo, zapravljajo po krémah.

Kaj pa vinska kapljica vse povzroči, je žalibog
preveč znano. Dokazalo se nam je to zopet na
veliki četrtki. V krómi sedel je nek lesar in dva
fanta, ki tudi včasih kakšno drevo premedeta. Prvi
jima je rekel, da to ne gre, ako z lesom barantata,
a prihodninskega davka ne plačujeta. Beseda na-
nesla je besedo, lesarju še naposled — nepričakovano
smrt na cesti!

A kje je korenina za razne neredke neredne
v našem obližji? To gre na račun liberalizma, kateri
spodkopava bolj in bolj veljavo cerkve, avtoriteto v
obče. „Liberalni“ matadorji (dozdevni velikaši) ni-
majo lepe besede ne za duhovnika ne za zvestega
kristijana sploh. Slab izgled od „zgoraj“ pa rodi
dejanske nasledke „spodaj“.

Domače novice.

(Enketa o kmetijskih razmerah na Kranjskem)
bila je včeraj zvečer ob pol sedmih končana. Izmed
62 povabljenih zvedencev prišlo jih je bilo 50, trije
so se izgovorili, da niso mogli priti, toraj jih je iz-
ostala prav za prav samo devet. Vdeležba bila je
tedaj jako obilna, kar spričuje, da vse pozna teže,
ki tarejo kmetijski stan, in da je vse prepričano o
silni potrebi, pomagati kmetiskemu stanu, ki je naj-
krepkejša podlaga vsakemu stanu. Prišli so bili
sledede gospodje: Baron Apfaltrern Oton, dež. po-
slanec; Bavdek Martin, župan v Udmatu; dr. Karol
vit. Bleiweis-Trsteniški, dež. poslanec; Dekleva Leo-
pold, župan v Košani; Deschmann Karol, dež. od-
bornik; Detela Oton, dež. odbornik; Dev Edvard,
dež. poslanec; dr. Henrik Dolenc, dež. poslanec;
Golobič Anton, fajmošter v Cerkljah; Globočnik Ant.,
e. k. okr. glavar; Grasselli Peter, dež. poslanec;
Janežič Rihard, vodja hranilnice; Jeršan Anton, po-
sestnik na Uneu; Kavčič Franc, posestni v Šent-
Vidu; Klun Karol, dež. poslanec; dr. Josip Kosler,
posestnik; Kotnik Franc, posestnik na Vrhniku; Lav-
renčič Matej, dež. poslanec; baron Henrik Lazza-
rini, velikoposestnik v Smledniku; Levec Janez, žu-
pan v Mengšu; dr. Gustav Maurer, dež. poslanec;
Mohar Blaž, dež. poslanec; dr. Alfons Mosché, dež.
poslanec; Murnik Janez, dež. odbornik; dr. Ignacij
Namorš, župan v Veliki Dolini; Ogorelec Vinko,
župan v Škofelji; Ogulin Anton, posestnik v Ru-
dolfovem; Pakiž Primož, dež. poslanec; dr. Franjo
Papež, dež. poslanec; Pfeifer Viljem, dež. poslanec;
Pirc Gustav, km. družbe tajnik; Planinec Anton,
župan v Boštanji; dr. Josip Poklukar, dež. poslanec;
Potepan Josip, župan v Dol. Zemonu; Robič Luka,
dež. poslanec; Rudež Karol, dež. poslanec; Seunik
Josip, grajščak na Bokaleih; dr. Jurij Sterbenc, dež.
poslanec; Svetec Luka, dež. poslanec; Josip vitez
Schneid, dež. poslanec; prof. Franc Šuklje, dež.
poslanec; grof Gustav Thurn-Valsasina, dež. glavar;
Urbančič Janko, velikoposestnik v Turnu; Valjavec
Aleks, župan v Bistrici; dr. Josip Vošnjak, dež. od-
bornik; baron Andrej Winkler, dež. predsednik;
Avgust Wurzbach-Tannenberg, vladni svetovalec;
Karol Wurzbach-Tannenberg, preds. kmet. družbe.
(Najvišje pripoznanje.) Z najvišim sklepom
13. t. m. je Nj. Veličanstvo dovolilo, da se predse-
niku deželne sodnije v Ljubljani, g. A. Gerčarju

o priliki njegovega stalnega opokojenja za dolgo-
letno in zvesto službovanje izreče najvišje pripoznanje.

(Mrtvega so našli) danes zjutraj ob 5. uri v
Budniku na Dolenjski cesti pri Drageljnovem hlevu
Ljubljanskega šnopsarja Henrika Uršica. Sinoči bil
je še židane volje v žganjariji pri zidanem mostu,
kjer je „ta kratkega šampanjca“ srkal. Mož je go-
tovo na hlev lezel ter v pijanosti raz podstrešja na
tla padel, se po glavi pobil ter vsled udarca umrl.

(Trgovinska in obrtna zbornica.) Trgovinska
in obrtna zbornica je imela sejo dne 18. t. m. pod
predsedstvom g. Jos. Kušarja in v navzočnosti vlad-
nega zastopnika, c. kr. dvornega svetnika, g. Rud.
grofa Chorinsky-a in gg. zbornikov: Otomar Bam-
berg, Ivan Baumgartner, Pankracij Eichelster, Ivan
Knez, Franjo Kollmann, Josip Lozar, Karol Luck-
mann, Karol Mally, Mihael Pakič, Ivan Perdan,
Franjo Peterca, Vaso Petričič, dr. Josip Poklukar,
Josip Ribič, Jan. Sajevec, Franjo Sark, Franjo
Souvan, Jakob Škrbine in Jarnej Žitnik.

Predsednik omenja, da je zbornica sklepna,
otvori sejo in imenuje za verifikatorja gg. Karola
Luckmanna in Franjo Souvana.

I. Zapisnik zadnje seje se ne bere, ker je bilo
obširno poročilo o seji v časnikih.

II. G. Mihael Pakič poroča o novem volitvenem
redu, kateri je dne 3. t. m. s sledečim dopisom c.
kr. dež. predsedstva, dne 2. t. m. št. 793, zbornici
dostavljen bil:

Oziraje se na poročilo, dne 24. avgusta m. l.,
št. 244, s katerim se je načrt novega volilnega reda
tu sem predložil, vrne se v prilogi po temeljitem
pretehtanji v načrtu stavljenih predlogov od visokega
c. kr. trgovskega ministerstva z ukazom dne 17.
anuvrija t. l. št. 37831 de 1883 z nekajimi spre-
membami potrjeni eksemplar novega volilnega reda
z naslednjimi opazkami:

Kar zahteva razdelitev članov na trgovski in
obrotni odsek, se v načrtu stavljeni predlog, naj bi
trgovinski odsek imel le osem, obrtni pa šestnajst
članov, ne potrdi ter se dozdanja razdelitev članov
v oba odseka pridrži, ker je, kakor slavna trgovin-
ska in obrtna zbornica sama priznava, kupčija v
povzdigo ljudskega blagostanja v Kranjski velikega
pomena in je do zdaj trgovinski stan odpošiljal v
zbornico vedno le izvrstne in intilgentne možé,
toraj gotovo ni nikakega povoda, naj bi se dozdanje
število zastopnikov trgovskega stanu v zbornici
zmanjšalo.

Kar zadeva razdelitev trgovskega odseka, se
tudi slavne trgovinske in obrtne zbornice predlog
potrditi ni mogel, po katerem naj bi se namreč ta
odsek po dveh volilnih kategorijah volil in sicer bi
volili

a) oni trgovci, ki najmanj 5 gold. 25 kr. pri-
dobitnega davka plačujejo in

b) ostali trgovci, kateri najmanj 2 gold. 10 kr.
pridobitnega davka plačujejo. Ta predlog se potrditi
ni mogel, ker ima razdelitev v razne volilne kate-
gorije le jedino ta smoter, da imajo mali in veliki
trgovci v zbornici svoje zastopnike, po gori omenjeni
razdelitvi pa bi se veliko število malih trgovcev po-
tisnilo v oddelek velikih trgovcev in dalje ker se
mora v trgovinskem odseku principijelno postaviti
kategorija velikih trgovcev, če bi se zaradi prepri-
člega števila volilcev tudi faktično sestaviti ne mogla,
in sicer tako, da imajo oni, ki vsaj 100 gold. davka
plačujejo, po § 7. al. 2. zakona z dne 29. junija
1868 drž. zak. št. 85 pravico, da se združijo v po-
sebno kategorijo.

V § 2. se je toraj določilo, da se trgovski od-
sek izvoli po treh volilnih kategorijah, ktere obstoje:

a) iz onih trgovcev, ki od svoje trgovske obrti
plačujejo vsaj 100 gold. pridobitnega davka brez
doklad,

b) iz onih trgovcev, ki od svoje trgovske obrti
plačujejo pridobitnega davka 8 gold. 40 kr. brez
doklad in ne pripadajo kategoriji pod a)

c) iz ostalih trgovcev, ki od svoje trgovske
obrti plačujejo pridobitnega davka vsaj 2 gold. 10
kr. brez doklad.

Dokler ni zadostnega števila volilcev, da na-
pravijo samostalno prvo volilno kategorijo (I. a.),
volijo volilci te kategorije z onimi naslednje kate-
gorije (I. b.) skupno šest pravih članov, tretja ka-
tegorije (I. c.) voli štiri prave člane.

Kar se tiče obrtnega odseka se tudi od visoke
trgovinske in obrtne zbornice nasvetovana razdelitev
ne potrdi. (Dalje prih.)

*) Mar bi li ne bilo prav, ko bi tudi naša katoliška
družba oporekanje v Rim poslala? Rex je malo upanja, da bi
kaj izdalo, ali tudi vodene kaplje kamen prevotljivo. Vred.

Vabilo.

Vsled odgovedi dveh izvoljenih kandidatov bode drugi shod volilcev II. in III. volilnega razreda v nedeljo dne 20. t. m. ob 11. uri dopoldne v čitalniški dvorani. V mnogobrojno vdeležitev vabi p. n. gospode volilce II. in III. razreda

Národní volilni odbor.

Posebni vabil se ne bode razposlalo.

Razne reči.

— Preč. g. dr. Valentin Milar, načelnik Mohorjeve družbe v Celoveu, je postal stolni prost Krške škofije, imenovan po sv. Očetu Leonu XIII.

— Hugon Schenk in Schlossarek bodeta v sredo, 23. t. m., obešena. Djanje pravice se bode vršilo v zaprtem dvoru Dunajske deželne sodnije in se bo le omejeno število vstopnic za radovedneže izdalo.

— Smešni odgovor. Neki zemljerejec, ki je po deželi opravljal svoja opravila, pripoveduje o svojem delovanju v družbi svojih prijateljev tako: „Bil sem v službi na K.; v postrežbo si vzamem mladega človeka in ko ga vprašam za širokost ravno merjene njive, mi v nemški besedi (ker delal sem na nemški zemlji) odgovori: „Fünf Klafter und zwei Stieffletten“.

Telegrami.

Carigrad, 19. aprila. Cesarjevič Rudolf odgovorivši na pozdrav avstrijsko-ogerskih naselcev se je zahvalil za lepi sprejem ter rekel: Glejte, da boste tukaj daleč od domovine s svojim skupnim delovanjem in svojo složnostjo podoba mogočnosti našega cesarstva in da tukaj zastopate in predstavljate avstro-ogersko državo. S prisrčnim veseljem bom cesarju poročal, kako resnično patriotske občutke sem našel pri Avstrijcih v Carigradu. Od zbranih zadoneli so dolgotrajni živahni slavoliki.

Carigrad, 18. aprila. Po včerajšnjem obedu v Yildiz-Kiosku izročil je sultan cesarjeviču veliki Osmajlski red z zvezdo iz dragih kamenov, cesarjevni Štefaniji pa veliki Sefkatov red z dragimi kameni. Tudi spremstvo je bilo z redovi obdarovano.

O poludne sta cesarjevič in cesarjevna bila pri selamluku (neko turško duhovno opravilo) v mošiji v Dolma-Bagdže in je popoldne sprejel pri poročniku Calice avstrijsko-ogerske naselce in diplomatsko zastopništvo. Potem je bil izlet k Sladkim vodam. Vreme je krasno.

Sultan bo podaril princesinji krasno dragoceno ovratnico iz briljantov, cesarjeviču pa z briljanti okinčano sabljo.

Vradno se razglša, da je Hasan Fehmi imenovan za justičnega ministra.

Umrli so:

17. aprila. Ana Marin, delavka, 20 let, Rožne ulice št. 39, jetika. — Jovana Trinker, agentova hči, 35 let, Kongresni trg št. 13, pljučna tuberkuloza. — Janez Kaligaro, bivši gostilničar, 74 let, Pred igriščem št. 2, pljučnica.

V bolnišnici:

15. aprila. Tomaž Urankar, delavec, 49 let, srčna bolezen. — Peter Huter, krošnar, 58 let, vsled edema v možganih.

Tujci.

18. aprila.

Pri **Maliči**: Braun Edvard, nadknjižgovodja, z Arada. — Bauer Adolf, kupec, z Bunaja. — Slaje Jurij, kupec, z Celovea. — Schelesaihar Anton, posestnik s svakinjo, z Tržiča. — Plaminček Ig. s sestro. — Janežič Ivan, kaplan, z Breznice.

Pri **Stonu**: Kaindl Gustav, kupč. potovalec. — Stuparič Tomaž, kupec, Tripolo Anton, posestnik, z Sinja. — Jasebi, stavbarski mojster, z Pole. — Domičel Alojz, z Sagorja. — Horak Franc, e. kr. nadzdravnik, z Kamnika.

Pri **Južnem kolodvoru**: Siegl Alb., z Müzzusehlaga. — Schlegl Hugo, lovec, z Gradca. — Knaus Jožef, z Celja. Pri **Virantu**: Okorn Janez, učitelj, iz Slapa.

Eksekutivne dražbe.

25. aprila. 3. e. dčb. pos. Jožef Višič iz Soz, 1680 gl. Bistrica. — 1. e. dčb. pos. Jurij Pavlič iz Sele št. 30, 1360 gl. Loka.

26. aprila. Relicitačija pos. Jožef Pukelj iz Podgoro. Lašče. — 3. e. dčb. pos. Frančiška Zagor vmož. Mule iz Starega trga, 1520 gl. Lož. — 1. e. dčb. pos. Andrej Novak iz Famelj, 1277 gl. Senožeče. — 1. e. dčb. Matija Žnidaršič iz Paderkve, 2783 gl. Lož. — 1. e. dčb. pos. Jurij Štritof iz Ravne, 1320 gl. Lož.

Izdajatelj in odgovorni vrednik **Jožef Jertč**.

Naznanilo sejma.

Na sv. Marka dan, kakor tudi vsaki drugi sejm, bo tukaj sejm ne le za govejo živino in konje, ampak tudi za prešiče, kar se daljnim kupcem naznanuje.

Bučka, 11. aprila. 1884.

(3)

Razglas.

Na farno cerkev sv. Trojice nad Cirknico se bo napravila deloma nova streha, za katero so zidarska, tesarska in kleparska dela preračunjena na 1534 gl. 10 kr. a. v.

V izpeljavo tega dela se bo vršila zmanjševalna dražba dne 1. majnika 1884 pri fari sv. Trojice nad Cirknico, kjer se bo tudi vse drugo to delo zavedajoče lahko natanko zvedelo.

Pri sv. Trojici nad Cirknico dne 13. aprila 1884.

(3)

Stavbeni odbor.

J. pl. Trnkóczy,

lekar „pri zlatem samorogu“,

priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem

Marijaceljske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN.

NUR ECHT BEI APOTHEKER TRNKOCZY LAIBACH 1 STÜCK 20.

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vseh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodcu, bitje srca, zabasjanje, gliste, bolezní na vrane, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 glod.

Svarilo! Opozarjamo, da se tiste istinite Marijaceljske kapljice dobivajo samo v lekarni pri „Samorogu“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri J. pl. Trnkóczy-Ju. Razpošiljava se le jeden tucat.

Cvet zoper trganje,

po dr. Maliču,

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrpnele ude in kite itd., malo časa čez se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvetu zoper trganje po dr. Maliču“ z zraven stoječim znamenjem; 1 stekl. 50 kr.

Schutzmarke.

Zahvala.

Gospodu J. pl. Trnkóczyju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinski bolezní na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in vže več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit vspeh, da so se po kratki rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam toraj dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednaki bolezní priporočam. Vaši blagorodnosti pa izrekam najprisrčnejšo zahvalo, vzsem spoštovanjem udani

Franc Jug,

posestnik v Šmarji p. Celji.

(5)

Planinski želiščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 50 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorseh)

najboljše vrste, izborno zoper bramora, pljučnico, kožne izpuške in bezgavne otekline. 1 stekl. 60 kr.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživiljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kričistilne kroglice,

e. k. priv.,

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpjenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavojs s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavojs.

Izvrstna homeopatična zdravila se pri nas zmirom frišne dobivajo.

Naročila iz dežele izvrše se takoj

v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. Trnkóczy-ja na mestnem trgu v Ljubljani.

JAKOB BELEC,

klepar

v Šent-Vidu pri Ljubljani,

se slavnemu občinstvu in preč. duhovščini priporočam za izdelovanje vseh kleparskih del.

V zalogi imam cerkvene svetilnice ali stalnice v različnih slogih, z belimi ali barvanimi šipami in po raznih cenah. Dvoje svetilnic iz kositarja, olepšane z medenino, velja 10, 12, 14, 18 gold.; iz medenine po 20, 24, 30, 32, 35, 40, 45, 50 gl.; iz tompaka 46, 52, 60 gl. in z lepo barvanimi palicami za svetilnice, ki imajo razne cene.

Izdelujem svečnike za pod križeva pota, pušice za pobiranje miloščine po cerkvah; mnogovrstna močna in lepa štedilna železna ognjišča (Sparherde) vse železne in tudi vzdane z bakrenimi kotli. Močna, lepa in umetna železna vrata za cerkve in pokopališča, ograje za krstna kamna, kakor vsakovrstna v kleparski, ključarski, kovino tiskarski in kovaški strok spadajoča dela.

Prevzamem vsakovrstna kleparska in ključarska stavbene dela, izdelovanje pravilnih strelovodov po najnovejšem načinu, barvanje zvonikov in streh itd.

Vsako delo bode pri meni zanesljivo dobro izdelano in kolikor mogoče po nizki ceni.

(8)

Pivovarna v Senožečah

ima v zalogi izvrstno pivo v sodčkih in buteljah. Priporoča se vsem dosedanjim odjemnikom, ki želé sl. občinstvu z zdravo pijačo postreči.

(12)

Postrežba je natančna in po ceni.

Senožeče pošta Postojna.

bruseljskih klobukov

in drugih stvari p. n. občinstvu, kakor

vsakovrstne klobuke za gospode

posebno pa: suknene klobuke (Lodenhüte) v raznih barvah, kakor svetlo- ali temnorjave, svetlo- ali temnosive, svetlo- ali temnozeleno itd., po 2 gl. 20 kr.; trde klobuke, najnovejši izdelek, rujave ali črne, dobro blago, po 1 gl. 80 kr., najboljše po 2 gl. 20 kr.; svilnate cilindre, najfinjša roba in najlepši izdelek, po 4 gl. 50 kr.; klobuke za dečke po 1 gl. do 1 gl. 50 kr.; dalje

srajce za gospode, spodnje hlače, vratnike kravate

(8) itd. itd. itd.

Z odličnim spoštovanjem

IVAN SOKLIČ

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 4.

Naročila s poštnim povzetjem se točno izvršujejo.

Terček & Nekrep,

trgovina z železnino

v Ljubljani, mestni trg št. 10

priporočata stalno, dobro izbrano zalogo najboljšega kmetijskega in poljedelskega orodja in strojev, posebno krmoreznic in slamoreznic Henrika Lanža v Mannheimu, kakor tudi druge najbolj izkušene izdelke; nadalje: žitne snažilnice, vozove, sani, pluge, sesalnice, cevi za vodnjake in vodnjake same, štedilna ognjišča, pečí, ognja in tatov varne kase itd.; — potem izvrstni kamniški cement in poljski mavec (gips); dalje železnične šine in kovanja za stavbe, — vse to po najnižjih cenah v zalogi in po unanjem naročilu, ki se vsako naglo in natančno izvršuje.

(9)

Tisk „Katoliške tiskarne“ v Ljubljani.